

VĚSTNÍK

SOKOLSKÉ ŽUPY KOMENSKÉHO.

ŘÍDÍ REDAKČNÍ KRUH Z ČLENŮ ŽUP-
NÍHO PŘEDSEDNICTVA.
VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ. ČÍSLO 50 H.
ROČNÍ PŘEDPLATNĚ 5 K.

Slib Sokolský.

Bratři a sestry, kteří byli letos o sletu v Praze jistě nikdy, co živi budou, nezapomenou krásných, povznášejících okamžiků a hlubokých dojmů, jaké si z Prahy domů odnesli. Jestliže byla mezi letošními účastníky sletu většina členů mladých, Sokolů-nováčků, u nichž před tím myšlenka sokolská ještě pevně nezakotvila, tedy jistě po návratu z Prahy můžeme o nich souditi, že jejich sokolský duch dostatečně se upevnil, neboť kdo jednou projde podobnou vyhní dobrovolné kázně, obětavosti a obrovské práce, jakou Sokolstvo 7. sletem vykonalo, ten zajisté citi ve svém srdci, že navždy musí zůstatí věren vznešené myšlence Tyršově. Tento pocit je onomu bratru neb oné sestře, fekl bych, vnitřním sokolským slibem. U mnohého značí to celý vnitřní přerod.

Nyni po sletu čekají nás nové úkoly, větší snad než dosud; veškeré řady naše musejí k nim býti připraveny a s pevnou odhodlaností je uskutečňovati.

Poněvadž pak většina členstva přece jen se sletu zúčastniti nemohla, aby v Praze načerpala nadšení a odvahy, bude třeba, aby všechno členstvo vykonalo slib sokolské věrnosti doma, jak jeho zavedení všem jednotám doporučila Č. O. S. Ve velmi četných jednotách našl župy tento obyčej dosud se zanedbával. Voláme proto ke všem jednotám a sborům župy Komenského, jichž se týče, aby tuto pěknou a vážnou povinnost vykonaly. Slib sokolský vykonají všichni členové jednoty neb odboru bez rozdílu, ať cvičící, ať necvičící, kteří během přípravné šestiměsíční lhůty byli vzdělavateli jednot náležitě poučeni o hlavních základech myšlenky sokolské. Nyni po sletu, kdy stojíme na prahu nové epochy sokolské, je nutno obroditi, očistiti se, abychom všichni začali na velkém díle sokolském pracovati s čistým hledím. Doporučuje se naléhavě, aby i ti bratři a sestry, kteří snad už před delší dobou

slib vykonali, znovu obnovili. Mnohým jistě velmi prospěje, když i základy sokolských vědomostí si v paměti obnoví. Pán-nepán, všechny rozdíly v základních povinnostech mají jednou pro vždy přestat. Kdo by se z jakýchkoliv důvodů nemohl odhodlati této povinnosti vyhovět, tomu je sokolské bratrství planým heslem a sám se z bratrstva sokolského vylučuje.

O slibu sokolském napsal pěkně br. Fr. Březina: „V životě rozeznáváme dva druhy lidí. Lidí dobré a lidí špatné. Koná-li člověk dobrý sokolský slib, koná jej dobře, opravdově, proctěně. Člověk špatný vykoná jej jistě špatně, povrchně, jen tak, aby se neřešilo. Z lidí špatných stávají se lidé dobří. Čím? Převýchovou. Sokolstvo vychovává dobré lidi . . . Snadno se ovšem stane, že do tak velké velké organizace, jako je Sokolstvo, s takovým počtem členů, vloudí se živel nesokolský, rozvratný. Slibem určitě nemůžeme zabrániti, aby lidé špatní do Sokola nevstupovali . . . Ale stane se, že ke slibu přijde člověk vratký, slabého charakteru. Předchází-li před slibem přednáška, která slibujícím vysvětlí vznesenost sokolské myšlenky, která jim objasní povinnosti Sokola k národu, bratřím a k sobě, jistě ozve se i v něm slabé svědomí. Cit zodpovědnosti, důležitost okamžiku přivede mnohého z povrchnosti k hloubce, napravit se a stane se dobrým vyznavačem Tyršova bratrství.

Jakou formou má být konán slib? Jistě bez nádherné snad slavnosti. Nejlépe v členské schůzi pronést přednášku o významu okamžiku a stisk ruky starostovy jest pečeti, kterou se stává slibující jiným člověkem.

Intimita (důvěrnost), bratrství prvního vstupu do rodiny sokolské zvláštním kouzlem prodechne duši nového bratra a on počtí, že se musí podati duchu, který vládne tou schůzí. Cítí, že musí a bude žiti podle krásných zákonů Tyršových.

Tož tedy nikdy nepřehánějme a jen hodně přirozeně — to jest nejdůležitějším požadavkem našeho sokolského slibu.

Z Čsl. Obce Sokolské.

České obce Sokolské není více. Valný sjezd Č. O. S. změnil jméno ústřední organizace sokolské spojené déle než 30 let s veškerým podnikáním Sokolstva na Československá Obec Sokolská, aby tím dodal důrazu a jednotnosti veškerého Sokolstva v naší republice. Tato změna stanov byla již oznámena příslušným úřadům, schválení očekává se v dohledné době, tak že lze již nyní žádati, aby sokolskému ústředí bylo nadále dopisováno toliko na adresu Československá Obec Sokolská, Praha II., Přítkopy 12.

Zdařilé karikatury pracovníků sletových nakreslil mistr H. Böttiger (pseud. Dr. Desiderius) a na pohlednicích vydala Československá Obec

Sokolská. Nalezáme na nich: Dra. Scheinera, Dra. Vaníčka, K. Vaníčka, P. Maška, V. Štěpánka, Dra. K. Hellera, B. Havla, L. Čížka, J. Chrousta, J. Prokopa, A. Dryáka, Dra. Urbana, Dra. Fleischmanna, E. Táborského, sletového tajemníka Choděru i celé skupiny ze schůzí a porad. Také umělec sám vlastní tužkou je zde zachycen. Karikatury tyto, byť zachycovaly, zveřejňovaly a sesměšňovaly zvláštnosti jednotlivých tváří, přec prozrazují i ducha a vlastnosti zkarikovaných osob a zústanou milou upomínkou sletovou. Celá serie 16 pohlednic ve vkusné obálce prodává se za K 10—, poštou K 1070 v taj. úřadě Č. O. S., Praha, II., Příkopy 12.

Bratr František Erben zdraví své známé a přátele z Tokia v Japonsku, kam byl vyslán sibířskou armádou ke studiu tělesné výchovy a těší se na brzký návrat do vlasti.

Další svazek sebraných spisů Tyršových, obsahující práce tělocvičné, a to: „O těl. soustavě sok.“, „O veř. cvič. místních, cvičení pořadová a tělocvík ve vojště“, vydala právě Matice Sokola Pražského (uspořádá br. A. Pečhlát). Kniha má 191 stran, 195 obrazů v textu a 3 tabule. Prodává se do 31. srpna po 15 K, poštou 16 K (pak za K 20, poštou K 21) jen u Matice Sokola Pražského (Praha II., Žitná 40. neb Václavské nám. nikoliv u Č. O. S.) Dá se předpokládati, že tato kniha bude prohlášena za povinnou pro všechny knihovny sokolské. Doporučujeme proto ku včasnému zakoupení.

Sletová literatura sokolská. Československá Obec Sokolská vydala ku VII. všesokolskému sletu řadu knih odborně tělocvičných i sokolských, takže tato pamětihodná slavnost stala se významným mezníkem i v literatuře sokolské a tělocvičné. Na prvním místě dlužno ovšem jmenovati novou knihu tělocvičnou, kterou sestavila literární komise předsednictva cvič. sboru Č. O. S. a jež nese název „Tělocvičná soustava sokolská dle prací a zásad Dra. M. Tyrše.“ Kniha tato vykládá a rozvádí teorii tělocvíku sokolského a jest věnována těm, kdož chtějí se vzdělati po tělocvičné stránce. V drobném prodeji stojí K 15, pro jednoty a župy sokolské však do konce tohoto měsíce byla stanovena cena K 8, na což zvláště upozorňujeme.

Jako drobné dílko příležitostně bylo vydáno „Tělocvičná soustava sokolská, slovní doprovod a vysvětlení k pořadu sletovému ze dne 27. a 30. června 1920“, jež stojí 1 K a skýtá rovněž stručný přehled. Totéž vyšlo i francouzsky. — Po stránce osvětové pozoruhodnými knížkami jsou: „Stati sokolské a tělocvičné“ Dra. E. Chalupného za K 220, jež obsahují úvahy o sletech minulých i o jiných otázkách sokolských. Bratr Karel Vaníček přispěl vzdělavatelům a řečníkům sokolským vitanou sbírkou citátů a výroků z děl nejruznějších spisovatelů, která vyšla v sokolské osvětě pod titulem: „Z moudrosti všelidské“ a prodává se po 3 K. — Novinkou, jež znamená nový literární podnik sokolský je „Tyršův sborník“, který bude vycházeti občasně, nepravidelně a bude uveřejňovati práce jednající o Tyršově životě, díle, pracích i zásadách, tedy vlastně o sokolství tak, jak bylo myšleno, formulováno Tyršem. Svazek I. obsahuje velmi pozoruhodnou studii o tom, je-li Tyršova filosofie pozitivismem, Tyršovy studie ke cvičením pořadovým, časové umístění vzniku ideového podkladu sokolství a několik bystrých po-

známek k Tyršovi se vztahujících. Tento svazek stojí 4 K. Jen za hotové předem prodává taj. úřad. Č. O. S. Praha, II., Příkopy 12. Poštou každá knížka o 70 hal. draže.

Zprávy župní.

Vedoucím jednot a cvičicím! Je po sletu. Posílení vědomím, že idea sokolská-věčně mladá-vítězně obstála na sletišti a nyní si bude razit cestu i tam, kde dříve ani zdání o ní nebylo — vrátili jsme se domů s různými dojmy v duši. Něco tak ohromného, uchvacujícího — jako byla prostná mužů i žen, nádherná i ukázněnost triumfálního průvodu Prahou a různé jiné a jiné věci o sletu předváděné — to se bez hlubokých dojmů neprožívá ani u lidí s námi příliš necitících, neřknu-li u příslušníků našich řad. Vědomí, že to všecko dokázala láska a oddanost k věci sokolské, nás blaží a naplňuje uspokojením, avšak nesmíme se zabývat sletem a účastí při něm pouze površně, nýbrž musíme k samému jádru až tam do těch záhybů, o nichž kolem nás stojící neví. — Buďme si upřímní! — Uspokojila nás účast na sletu z naší župy počtem úplně, nemohla nás však uspokojití mravní hodnotou neboť byli mezi námi i takoví, jimiž pojem „kázeň“ byl neznámý a dle toho též často jednali. Jest pravda, že my jsme nezařídili vše též vzorně, ba snad ani uspokojivě, avšak nemohli jsme prostě, neboť různé věci jako čtyřkorunové vstupenky a vstupenky pro cvičící museli jsme teprve v Praze vymáhat, razitkovat a teprve rozdílet. Různé pokyny teprve zde až druhý a třetí den jsem zvěděl a proto nemohlo být všechno dříve napsáno a členstvu sděleno, ač bych to byl viděl nejraději! Proto bylo třeba zařadit každodenní t. zv. „rozkaz“ k němuž se měli dostavit náčelníci jednot, nebo jejich zástupci. Avšak při každém rozkaze scházela celá řada náčelníků a jejich svěřenci pak sami si vymáhali u mne různé instrukce. Rád bych byl jistě všem vyhovět, kdyby každý měl kus svědomí a věřil, že jsem také jenom člověk jako druzí, ale když jednomu něco vysvětlujete a celá řada druhých to poslouchá a sotva jste s tímto hotovi, už některý z posluchačů druhý, třetí, pátý, atd. se vyptává na to, co už slyšel, pak se nedivte, že jste nepřilíš jemně odbytí. — Můžete to však zazlívát členstvu, když jeho vedoucí neznají svých povinností? Náčelník jedné z našich velkých jednot se vůbec na cvičišti, ani z rozkazu neukázal! — Řekněte sami — šel ten vlastním příkladem svému členstvu napřed? A zjevů podobných bylo dosti a je zajímavé, že žádný nechce být vinníkem a proto nezbyvá jiného, než svěstí všechno na špatné vedení župy. Nuže bratři a sestry — co byste Vy na mém místě dělali? Před sletem jsem nařizoval, aby všude bylo dbáno přísné kázně, prosil jsem vedoucí, ať všude jsou napřed! A teď vidíte, že v mnoha — ne-li ve většině — případech mluvil jsem k hluchým uším i srdcím. Rozkaz zněl: „V pondělí ráno sestry o 7. hod., bratři o 8. hod. musí být v šatnách!“ A co se stalo? Než jsem se vrátil z Techn. odboru, kdež jsem něco vyřizoval — bylo v šatnách pouze několik bří., — že prý jim někdo řekl, že času je dost! Ve chvílce na to, byl zde již velitel seřadiště br. Havel a nařizuje mně, abych řádl župu — a pak ještě někteří tvrdí, že to jde i bez rozčilování! — Jde—

proč ne? necítím-li žádnou zodpovědnost! Vite sami, jak byla pak župa rozházena a jistě ne nám k prospěchu. To jsou výtky, které bolí, vím to — však pomoci není, neboť bolelo to více mne, když nemohl jsem v čas státi se svými na místě a tak rád bych byl vše vykonal — a nebylo k tomu třeba, než poslechnout svého vedoucího!

Vždyť nedochvilnost a pohodlnost našich jedinců zavinila teč, že naše župní vystoupení dali jsme stěží při veřejném cvičení do hromady. Tu uně tane na mysl otázka: „Jeli jste všichni na slet sokolských pracovníků? Ne — rozhodně ne!?!“ Neboť bych jistě nebyl slyšel poznánky po průvodu, když jsem nařizoval, že cvičící musí být ve 2 hod. odp. na sietišti! — „My musíme napřed k obědu!“ — Byl jsem již na třetím sletu a na žadaném jsem v den průvodu neobědval a jsem zde: Za to ale byl jsem v čas na cvičišti a nemuseli na mne druzí čekat.

„Nesmíte cítit únavy, když bude od Vás požadováno, abyste cvičili!“, tak volal náčelník Č. O. S. k borcům v pokynech a tak záhy tito na své lepší předsevzeři zapomněli!

Nástup ku zkoušce na společná župní trval dosti dlouho, neboť celá řada bři. i sester buď vůbec cvičení neznala nebo bylo až běda! připravena — že prý to doma necvičili! A pak se měla župa důstojně representovat! Cvičení naší župy nebylo špatné — to si dovoim tvrdit všem, kdož o něm pronášeli své úsudky, potřebovalo však, aby je řádně nacvičili ti, kteří byli, nebo měli být representanty župy zde a pak se měl teprve pronášeti úsudek, ale takto?! Cvičení sebelépe propracované i myšlenkově bohatší, nestojí za nic, jestliže cvičící je důkladně neovládají. Viděli jsme to při zkoušce — již jsme konečně odbyli -- že nemusí to být zlé, budou-li všichni na svém místě při veřejném. Že nebyli zde, netřeba ani dodávat a mnoho nechybělo, že jsem všechny nerozpustil; pouze na domluvu br. Havla a Zacha jsem nechal nastoupit i v neúplném útvaru a mohu říci, že i tak jsme obstáli a co bylo neúplné, nechť si připočtou za zásluhu bři. náčelníci, kteří nekonali svých povinností. Aby župa nemohla postavit 128 mužů a 112 žen na společné vystoupení to nikterak nechápu a není to nijak omluvitelné. Je pravda, že mnoho sester po průvodu onemocnělo, to by se dalo omluvit, ale ti ostatní! V důsledku toho jsem v druhý den společně naše cvičení odřekl neboť bychom ani v takovém počtu jak v první den, nebyli mohli vystoupit. Nebylo dostatek smyslu pro povinnost a tedy ani ne pro kázeň a toto doznání mrzí více, než všecko ostatní.

Mnoho ovšem zavinilo to, že župa naše měla cvičit až v druhý, třetí a čtvrtý den, tedy až se cvičící rozptýlili a dali pak přednost toulkám po Praze před konáním svých povinností. —

O cvičení samém mohu říci, že byl jsem se svými úplně spokojen a potvrdili mně to i vedoucí proudů, pokud cvičení sledovali, — že naši a naše jsou velmi dobře připraveny na slet, což jest přece jen kapkou balsámu na rozjiffené rány, způsobené událostmi výše uvedenými, neboť dosvědčují, že práce předšletová nebyla nadarmo!

Po sletu přiložte všude ruce k dílu — vite nyní, kde třeba nejvíce přitlačit — a pracujte všude tak, ať členstvo naše veškeré osvojí si vlastnosti

vzorných Sokolů a Sokolek nejenom ústy, ale ať je těž sám požívá vždy a všude. Pak jistě nebude příčiny k výtkám a stížnostem, naopak vrátíme se jistě odevsad plně spokojeni všichni, s čistou radostí v duši nad dílem, které my konáme a které se úplně zdařilo jako poslední náš stet, kterýž jako maják nám při další práci bude svítiti.

Na zdar!

Jar. Staša, náčelník župy.

Sestrám! Mnoho hluku a řeči nadělalo při poslední valné hromadě žup. sboru cvičitelského vedení naší technické činnosti, které až dosud je společné (mužů i žen). V minulém roce v 11. čísle časopisu Tyrš jsem uvedl příčiny tohoto našeho zařízení, ku kterémuž článku se dnes znovu odvolávám a prosím, aby byl znovu přečten ve schůzích žen za tím účelem zvlášť svolaných ve všech jednotách a uzavřováno o novém způsobu vedení žen. Bude třeba přijíti s určitým návrhem do župní schůze, která se bude zabývatí pouze touto věcí a která pak ukáže směrnicí pro příští valnou hromadu a další naši práci. Svě stanovisko k této věci jsem objasnil ve zmíněném článku a dnes dodávám pouze, že při valné hromadě jsem nebránil rozdělení techn. vedení z ješitných důvodů — ty jsou mne daleko — nesměl jsem však svoliti ku volbě náčelnice župní, protože to nebylo nejen na pořadu, ale hlavně, že zde nebyly zástupkyně všech jednot a jednoty nebyly o tomto uvědoměny. Nyní musí k řešení jistě dojíti a proto závčas na to upozorňuji, aby se mohlo vše promysliť a projednat doma a do schůze župní přijíti už s určitými návrhy.

Nechci bráti v ochranu dosavadní zařízení, ale nemohu se spráteleť též s navrhovaným, zvláště ne po zkušenostech získaných jinde, kde už to mají zařízeno. „Není vždy všecko zlato, co se třpytí!“ a každý se k tomu nepropůjčí, aby byl pouze nastrčenou figurkou při vedení. — Rovněž ten důvod — že pouze žena s úspěchem může cvičení žen vésti, neboť prý potřebám žen lépe rozumí než muž — není dosti pádný a dlouho ještě bude trvat, než bude zcela pravdivý to vím ostatně ze zkušenosti u mužů! Jednejte tedy s rozvahou — neukvapně: Na zdar!

Staša.

Výběr knih. Při schůzi vzdělavatelů naší župy byla vyslovena žádost, aby Sokolské naše knihovny měly vedle odborných tělocvičných knih, všude malou knihovničku pro vzdělání *h l a v y i s r d c e*. Z vybrané této knihovničky nabýval by každý Sokol také nového názoru na svět a život. Verejné knihovny obecní budou pro všechny a různorodé, tato bude malá, ale jenom naše.

Jistě, že výběr zde předložený není ani úplný, ani neomylný — jest to zatím prvý pokus a potřebuje doplnění od schopných lidí.

a) Masaryk: Česká otázka; Jan Hus; Nová Evropa. Palacký: Dějiny III. díl. Denis: Čechy po Bílé Hefe. Loskot: Milič z Kroměříže, otec čes. reformace. Havlíček: Kutnohorské epístoly. Kunte: Cesty, kterými jsem šel. Herben: T. G. Masaryk, životopis. Paine: Věk rozumu. Machar. Řím. Komenský: Kšaft. Máša: Po stopách Star. i Nového Zákona. Káral: Slovensko a Slováci. Štorch: První lidé v Čechách. b) Jirásek: Temno; Proti všem; Husitský král. Herben: Do IV. pokolení. Machar: Apoštolové. Bezruč: Slezské písně. Neruda: Zpěvy páteční. Havlíček: Křesť. sv. Vladimír. Sv. Čech; Písně otroka. Nová-

ková: Jan Jilek; Jiří Šmatlán. Svobodová: Posvátné jaro. Turgenév: Novina. Dostojevský: Idiot. Tolstoj: Vzkříšení. Bavor (Vojta Beneš): Černá ves. Karas: Záplava. Kunc: Slovácké písně. Štěrba.

Žádám bry. vzdělavatele a knihovníky, aby tyto knihy br. Štěrbou navržené snažili se zakoupiti; pokud jsou rozebrány, aby se pokusil je získat ze soukromých knihoven. Dejte si povolití potřebný peníz a snažte se do podzímka knihovničku pořídit, aby začala kolovati co nejdříve.

Ondráček.

Bratrským jednotám! V příštím roce dovrší 50 let svého trvání jednota v Uh. Hradišti, kteréžto události bude nutno vzpomenouti i v župě. Padesát let značí celý lidský věk a po tolikou dobu koná a konala zmíněná jednota svoji povinnost svědomitě a byla jistě vždy na svém místě i v dobách trudných. Že bude věrna svému poslání i v příštích dobách o tom není pochybnosti a proto směle může vzpomínati svého jubilea — jubilea to úmorné práce, která má a bude ji hvězdou vůdčí i dále. Proč to uvádím?

Jistě bude Uh. Hradišská jednota žádati, aby i župa oslavila její padesátiletí župním sletem a proto bude dobře uvažovati o tom předem, neboť je jasno, že vyskytnou se námitky, že v Hr. se každou chvíli něco pořádá (to je sice pravdou, ale je to též přirozené, proto že zde je středisko župy a jsou zde pro všecko dostatečné prostředky po ruce!) a tu bude třeba jíti na to nepředpojatě. Nyní dojde ku rozdělení župy a proto se dříve na jednoty župní slet dostane, když bude méně jednot v župě. Mimo to celá řada jednot měla již župní slet a tu jistě na tom nebude záležet, jestli-že se k žup. sletu dostanou o rok dříve, či později. Jubileum deset, dvacet, třicet let přece jenom snad může ustoupiti 50letí, zvláště když se jím nevzpomíná pouze trvání, nýbrž skutečně 50 let poctivě a účinné práce. —

Oslavu zmíněnou — měla-li by býti župa při ní účastněna a důstojně se zde již reprezentovat — doporučoval bych na srpen a sice 14. a 15. (neděle a svátek). V prvý den by se uplatnila mládež — žactvo a dorostí obojího pohlaví a druhý den by byl vyhrazen pouze členstvu. To je však pouze soukromý názor, který však jsem nucen vysloviti proto, že mládež u nás při župním sletu se ještě nikdy plně neuplatnila a tu by snad byla k tomu příležitost první a nejvýhodnější. Sem by se nejsnadněji dostalo větší množství mládeže, která se do místa vzdáleného nedostane, neboť prostředky finanční to nedovolí. —

Považoval jsem to za svoji povinnost, abych v čas upozornil a mohlo se vše promyslet. Úmyslu jiného zde není — vše je povědino otevřeně — proto nebudíž jiná příčina k napsání tohoto, hledána. Uvažujte! Na zdar!

Štaša.

Zpráva o vzdělávací činnosti za květen 1920. Výkaz o vzdělávací činnosti zaslalo 31 jednot a pob. Výkaz nepřišel z V. Blatnice, Břeclavy, Buchlovic, Bzové, Dubňana, Halenkovic, Hluku, Hrušek, Kečcan, Kostic, Kožušic, Laužhota, Malenovic, Milotic, Nové Vsi u Ostrohu, Polešovic, Poštorné, Prušánek, Strážnice, Těšic, Týuce, Újezda, Víkoše, Vracova. To jest, bratří, 8 jednot a 16 poboček.

Přednášek bylo v 15 jed., celkem 31, z toho o sokolství 18, všeob. nár. 11, o zdravotnictví 1, všeob. vzděl. 1. Proslovů bylo ve 14 jednotách 39,

rozhovorů v 5 jed. 9, div. představení v 9 jednotách 15, vzděl. školy v 5 jed. Oslava 1. května provedena v 6 jedn. těl. besedami, zpěvem, hudbou, proslovy. Dodatečně za minulé měsíce zaslaly zprávy: Bzenec, Bzová, Slavičín, Střílky, Vičnov.

V červenci a v srpnu zastupuje mě br. Řezníček v Uh. Hradišti. Jemu zasílejte výkazy za červen a červenec. Ondráček.

Zprávy z jednot.

Z Kunovic. Jednota naše postavila svým vlastním nákladem „Husovu mohylu“ s pamětní deskou, zajisté první na Slovácku. Mohyla odhalena byla 4. července za hojně účasti obyvatelstva místního i z okolí a za účasti br. legionářů z Uh. Hradiště. P.

— V neděli 18. července pořádala naše jednota veřejné cvičení za hojně účasti okolních jednot. Cvičení členstva, dorostenců, dorostenek i žactva bylo zdařilé. O provedení všech čísel byl jednoznačný úsudek, uspokojující. Je tím zajisté oceněna píle našich cvičících. Na zdar!

Malenovice. Veřejné cvičení Tělocvičné jednoty Sokol v Malenovicích konalo se v neděli 18. července za nádherného počasí. Před cvičením uspořádán průvod, jehož se účastnilo Sokolstvo v krojích, ženy v kroji cvičebním i občanském šatě, dorost i dorostenky, žáci i žákyně. O půl 4. hod. zahájeno veřejné cvičení na pěkně upraveném cvičišti na lesní mýtině na „Skalce“ 31 dorostenkami, které zacvičily čtyři oddíly sletových prostných. Provedení bylo pěkné až na nejistý nástup a nepřesný zákryt, zvláště ve čtvrtém oddíle. Pak cvičilo 25 žáků s přesností a chutí 3 oddíly cvičení „Devítky“. Třetí oddíl byl v provedení slabší. Muži, v počtu 36, cvičilo 5 oddílů sletových prostných. Provedení i zákryt přesné. Muže vystřídalo 22 žaček, které cvičily s věnečky. Cvičeno pěkně, ale nástup nejistý. Cvičení družstev na nářadí vadilo malé místo. Pěkné výkony jednotlivců odměněny živým potleskem diváků. Pěkně provedeny tance dorostenek. Nejlepším cvičením by byla sletová prostná 32 žen, kdyby špatná hudba, zvláště 4. oddíl nebyla kazila. Ku konci cvičena společná cvičení župní. Na pěkném provedení bylo znát, že všichni cvičení dobře ovládají. S pěkným výsledkem cvičení mohou být místní vedoucí činitelé jednoty spokojeni a zajisté bude všem bratřím a sestrám vzpruhou k další vytrvalé práci, od které je neodpuď ani sebevětší štvaní nepřátel Sokolstva.

Uh. Hradiště. Tělocvičná jednota Sokol v Uh. Hradišti uspořádala dne 12. července cvičení žactva a dorostu. Po slav. průvodu, který vyšel o půl 2. hod. ze Sřteřnice na náměstí Tyršovo zahájeno cvičení ve 3 hodiny odpo. vystoupením žaček, které předvedly prostná VII. sletu. Dále cvičeny žáky skupiny na židlích, dorostenky sletová prostná, dorostem skupinová prostná, na to následovaly hry žáků a žákyně, dorost nářadí a pořad ukončen sletovými prostnými žáků. Cvičení provedena byla dobře. Přejeme si, aby naše žactvo a dorost pokračovalo i v další práci s takovou snahou a láskou, jakou jevílo při cvičení. Na zdar! J. J.